Εἰς τὰς καλένδας ἐξαπέστειλεν ἡ Κυβέρνησις τὸ θέμα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου κρατικοῦ νοσοκομείου. Τί κρῖμα! Καὶ ἄλλη ὑπόσχεσις ὡς πομφόλυξ διαλύεται.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς Γεωργίας, κατὰ τὴν προχθεσινὴν κάθοδόν του εἰς Πάτρας, μᾶς ἐνέπλησεν ἔργων δι' ἀφειδῶν ὑποσχέσεων. Ὁ λαὸς εἶναι εὐφυὴς καὶ ἐνθυμεῖται...

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ νέοι εἶναι ἡ πρωτοπορία τῆς Ἱστορίας. Ὑπῆρξαν πάντοτε καὶ θὰ εἶναι.

Ἐν ὥρᾳ πολέμου παρατάσσονται αὐτοὶ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ κινδύνου. Οἱ νέοι, ποὺ ἔχουν ἐνώπιόν των ὁλόκληρον ζωήν, φοβοῦνται ὀλιγώτερον τὸν θάνατον ἀπὸ ὅσους ἔχουν τὴν ζωὴν ὀπισθέν των. Οἱ ἥρωες τῆς Μυθολογίας καὶ τῆς Ἱστορίας ἀπέθαναν, σχεδὸν ὅλοι, νεώτατοι. Ἕνας Ἀχιλλεὺς προκεχωρημένης ἡλικίας εἶναι ἀδιανόητος. Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος — ἀλλὰ καὶ κάθε λαοῦ χωριστὰ — θὰ ἔλειπεν ἡ αὐγή, ἐὰν ἔλειπαν οἱ νέοι.

Ἀλλὰ — ἂς γυρίσω τώρα τὴν σελίδα — ἡ νεότης δὲν εἶναι κατόρθωμα. Εἶναι φυσικὴ κατάστασις. Παροδικώτατον, μάλιστα, φυσικὸν καθεστώς. Κατόρθωμα εἶναι ἡ νεότητος δι' ὅσους ἔπαυσαν νὰ εἶναι νέοι, καὶ ὅμως τὴν διατηροῦν μέσα τους, καὶ ὄχι διὰ τοὺς ἰδίους τοὺς νέους. Καὶ κατόρθωμα εἶναι ἐπίσης, δι' αὐτοὺς τοὺτους τοὺς φυσιολογικοὺς νέους, ὅταν εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀξιοποιήσουν τὸ προνόμιον τῆς νεότητος κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον.

Ἂς μείνωμεν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορικῆς δράσεως, ποὺ ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν τύχην τοῦ Ἔθνους. Πῶς ἀξιοποιοῦν τὸ προνόμιον τῆς νεότητος κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον οἱ νέοι;

Πῶς τὸ ἀξιοποιοῦν ἐν ὥρᾳ πολέμου, εἶναι αὐτονόητον. Ἀλλὰ ὁ πόλεμος εἶναι κατάστασις ἐξαιρετική. Ἔρχονται αἱ ὧραι τῆς εἰρήνης, αἱ μακραὶ καὶ πολλάκις μονότονοι καὶ ἀνιαραί. Πῶς θὰ ἐκδηλώσῃ, κατὰ τὰς ὥρας αὐτάς, τὸν ἡρωϊσμόν του ὁ νέος; Ποίας πρωτοβουλίας πρέπει νὰ ἀναλαμβάνῃ; Ποῖον εἶδος θάρους πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ;

☆

Ἡ εὐκολωτέρα διέξοδος νεανικοῦ δυναμισμοῦ εἶναι ἡ ἄρνησις καὶ ἡ καταστροφή. Τὸ ἐγνώριζον αὐτὸ οἱ ἐπαναστάται ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ἐστράφησαν πάντοτε πρὸς τοὺς νέους, κολακεύοντες τὰς ἀδυναμίας των, π. χ. τὴν ἀδυναμίαν των νὰ προβληθοῦν ὡς ὑπεύθυνα ἄτομα προώρως, καὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ροπήν των πρὸς τὸν κίνδυνον καὶ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτοὺς προθυμίαν θυσίας. Ἀλλὰ ὑπάρχουν ἐπαναστάσεις καλαὶ καὶ κακαί. Ποῖος, ὅμως, εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν προτέρων — πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐτοῦ ἡ Ἱστορία — ποία ἐπανάστασις εἶναι καλὴ καὶ ποία κακή;

Πιστεύω, ὅτι ἡ ἰδία ἡ ὑποκειμενικὴ συνείδησις τῶν νέων εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐκφέρῃ τὴν κρίσιν αὐτήν, πρὶν ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν, ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἕνα ἀλάνθαστον, κατ' ἐμέ, κριτήριον. Κάθε πολιτικὴ ἰδεολογία — ἐπαναστατικὴ καὶ μή, δηλαδὴ ἀποβλέπουσα εἰς ἀνατροπὴν κρατοῦντος καθεστῶτος ἢ στερέωσιν καὶ βαθμιαῖον μετασχηματισμόν του — εἶναι κακὴ καὶ πρέπει νὰ ἀπορρίπτεται ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῶν νέων, ὅταν ζητῇ νὰ τοὺς μεταβάλῃ εἰς ὄχλον, εἰς ἑτεροκίνητον καὶ ἠθικῶς ἀδιαφοροποίητον μᾶζαν, εἰς ἱστορικὸν πολτόν. Πολτοποίησιν τῶν συνειδήσεων ἐπεχείρησεν ἄλλοτε εἰς τὴν Γερμανίαν — καὶ ἐν πολλοῖς ἐπέτυχεν — ὁ ναζισμός. Ὑπὸ τὰς κτυπητὰς στολὰς καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὑπευθύνων ψευδοηγετικῶν ἀρμοδιοτήτων, ποὺ ἐκολάκευον τοὺς νέους, ἐπολτοποιεῖτο ἡ συνείδησίς των καὶ ἦσαν ὅλοι, ὡς ἄγελη ἀγρίων θηρίων, ἕτοιμοι νὰ ποδοπατήσουν τὰ πάντα, νὰ ἀσελγήσουν εἰς βάρος κάθε ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀξίας, νὰ διαπράξουν οἱαδήποτε ἐγκλήματα. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ πράττει — χωρίς, ἔστω, μελανοὺς χιτῶνας, ἀλλὰ μὲ ἄλλα μέσα καὶ διακριτικά, κολακεύοντα τὰς ἀδυναμίας τῶν νέων — ὁ κομμουνισμός.

☆

Ἡ Δημοκρατία δὲν ἔχει νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς νέους στολὰς (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἱερὸ χακὶ τοῦ φαντάρου) καὶ εὐκόλους διακρίσεις. Δὲν κολακεύει ἀδυναμίας. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἐξαγοράζει μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀθέμιτα μέσα τὴν τυφλὴν ὑποταγὴν τῶν νέων εἰς τὸ τέρας τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ κόμματος. Δὲν ἐξαγοράζει μὲ τὰ δολώματα αὐτὰ τὴν μετατροπὴν τῶν νέων εἰς μᾶζαν κυλιομένην ὑπὸ μορφὴν πολτοῦ εἰς τὰ σκετεινὰ ρεῖθρα καὶ ὑπόγεια κανάλια τῆς Ἱστορίας. Ἡ Δημοκρατία ζητεῖ ἀπὸ τοὺς νέους νὰ εἶναι σύνολον αὐτοτελῶν καὶ ὑπερηφάνων ἀτόμων. Ἀτόμων ἱκανῶν νὰ συμπορεύωνται καὶ νὰ ἀγωνίζωνται ὡς ἐλεύθεραι συνειδήσεις εἰς τοὺς φωτεινοὺς δρόμους τῆς Ἱστορίας.

Φωτεινὸς δρόμος τῆς ἱστορίας εἶναι πάντοτε ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον φωτίζει ὁ ἥλιος τοῦ Πνεύματος. Καὶ Πνεῦμα, ὡς κίνητρον δημιουργικῆς ὁμαδικῆς ἐνεργείας, εἶναι μόνον ἐκεῖνο ποὺ συνδέεται μὲ τὴν γῆν, μὲ τὰς παραδόσεις ὡρισμένης γῆς, δηλαδὴ μὲ τὴν Πατρίδα, μὲ τὸ Ἔθνος, εἰδικώτερον δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, μὲ τὸ λεγόμενον Γένος.

☆

Ἡ Δημοκρατία — καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ βασικὴν ἀλήθειαν δι' ἐμὲ — δὲν εἶναι ἐπαρκὴς καὶ αὐτόνομος ἀξία. Ἐὰν δὲν συνυφανθῇ μὲ τὰς ἀξίας τοῦ Ἔθνους, εἶναι ἕνας διάδρομος χωρὶς ἀρχὴν καὶ τέλος, χωρὶς ἀφετηρίαν καὶ σκοπόν. Μόνον οἱ κομμουνισταί, δηλαδὴ οἱ ἀρνηταὶ τῆς Δημοκρατίας, προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀφελῶν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι, ἐὰν ἡ Δημοκρατία ὑπηρετῇ σκοποὺς καὶ λαμβάνῃ μέτρα προστατευτικὰ τῶν σκοπῶν τούτων, παύει νὰ εἶναι γνησία, λέγεται ἀστυνομικὸν κράτος ἢ καμουφλαρισμένος φασισμός. Εἰς τοὺς κομμουνιστὰς συμφέρει νὰ ἐπιναι ἡ Δημοκρατία ἕνα ἱστορικὸν κενόν, ἕνας ἀδέσποτος χῶρος, ἕνα ξέφραγο ἀμπέλι. Τοὺς συμφέρει νὰ μὴ ἔχῃ ἡ Δημοκρατία σκοποὺς οὐσιαστικούς, σκοποὺς ἄλλους πλὴν ἑνός: νὰ ἀφήνῃ τοὺς πάντας ἀσυδότους, διὰ νὰ ἐπωφελῆται τῆς ἀσυδοσίας ὁ ὠργανωμένος ἐχθρός της, ὁ ἴδιος ὁ κομμουνισμός. Καὶ ὑπάρχουν δημοκρατικοί, οἱ ὁποῖοι πίπτουν εἰς τὴν παγίδα, καταλαμβανόμενοι μάλιστα ἀπὸ πλέγμα ἐνοχῆς (ἐναντι τίνων; — ἔναντι τῶν ἀρνητῶν τῆς Δημοκρατίας) ὁσάκις προκύπτει ἀνάγκη λήψεως μέτρων προστασίας καὶ κατοχυρώσεως αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐλευθερίας.

☆

Ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία καλεῖται — καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ σπουδαίαν ἱστορικὴν ἀποστολὴν — νὰ συνδυάσῃ τὴν δημοκρατικὴν της Ἰδεολογίαν μὲ τὴν πίστιν της εἰς τὸ ἐνιαῖον ἀγαθὸν τῶν παραδόσεων καὶ σκοπῶν τοῦ Ἔθνους μας. Καλεῖται νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀποφασιστικὰ τὴν ἐκβιαστικὴν προσπάθειαν τῶν κομμουνιστῶν νὰ μεταβάλουν τὴν Δημοκρατίαν εἰς ἁπλοῦν διάδρομον, ὁδηγοῦντα ὅπου αὐτοὶ ἐπιθυμοῦν. Καλεῖται νὰ ἀντιπερισπάσῃ καὶ τὴν ἀνίερον προσπάθειάν των νὰ ἐκμεταλλευθοῦν ἐθνικὰ συνθήματα — ὅπως τὸ ἔπραξαν κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ ὅπως τὸ πράττουν σήμερον ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Κυπριακοῦ — διὰ νὰ ἀπομακρύνουν ἀκριβῶς τὰ βήματα τῶν Ἑλλήνων σὺν τῷ χρόνῳ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος. Καλεῖται, μὲ ἄλλας λέξεις, νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς ὑπουλοτέρας παγίδας ποὺ ἔχουν μέχρι τοῦδε στηθῆ εἰς τὸν δρόμον της.

Ἰδοὺ μία μεγάλη ἀποστολή. Καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Νεολαίαν τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως.

ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Παναγιώτη Κανελλοπούλου ἐγράφη διὰ τὴν ἄρτι ἐκδοθεῖσαν μηνιαίαν ἐφημερίδα τῶν νέων τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως «Πρωτοπόρος».

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΕΜΟΠΟΡΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΚΑΝΖΑΣ ΣΙΤΥ.— Ἑκατὸν σαράντα πέντε νέοι, ποὺ ἐξεπροσώπουν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας εἰκοσιτέσσαρας χώρας, ἐφιλοξενήθησαν εἰς διαφόρους πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν Αὔγουστον. Οἱ νέοι αὐτοὶ εἶναι μέλη τῶν ἀερολεσχῶν τῶν χωρῶν των, τοὺς ἐφιλοξένησαν δὲ ἐδῶ οἱ Ἀμερικανοὶ συνάδελφοί των.

13—9—64 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: ΓΑΛΑΤΑΣ στ' 11—18

"ΕΜΟΙ ΚΟΣΜΟΣ ΕΣΤΑΥΡΩΤΑΙ...,,

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Φίλοι ἀναγνῶσται, ὁ ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς αὐτῆς εἶναι προαναγκρουσμα τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ μὲ τὸ ὡραῖο καὶ ὑψηλό του περιεχόμενο θέλει νὰ μᾶς προδιαθέσῃ ψυχικὰ καὶ νὰ μᾶς προετοιμάσῃ κατάλληλα γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς μεγάλης γιορτῆς.

Καὶ τὸ ἄρθρο τὸ σημερινό, σ' αὐτὸν τὸν ἱερὸ σκοπὸ ἀποβλέπει: νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὸ Γολγοθᾶ, νὰ μᾶς φέρῃ κοντὰ στὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας γιὰ νὰ πάρουμε ἀπὸ τὸ αἰώνιο αὐτὸ σύμβολο τῆς λυτρώσεως καὶ τῆς χαρᾶς, διδάγματα ὑψηλὰ καὶ χάρι αἰωνία. Ἂς μεταφερθοῦμε λοιπὸν στὸ θεῖο δράχο, ἐπάνω στὸν ὁποῖον ἐσταυρώθη ἐδῶ καὶ δύο χιλιάδες χρόνια ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου καὶ ὁ ὁποῖος ἀπὸ τότε ἔγινε ὁ ὀμφαλὸς τῆς Γῆς καὶ τὸ κέντρον τῆς Ἱστορίας καὶ ἂς τὸν προσέξουμε ἐκστατικά. Βέβαια νὰ τὸν προσέξουμε, ὄχι ὅπως εἶναι σήμερα μὲ τὸν ὡραῖο ἀσφαλτωτὸν δρόμο ποὺ ἀνεβαίνει ἐπάνω καὶ μὲ τὸν περικαλῆ ναὸ τῆς Ἀναστάσεως ποὺ ὑπάρχει στὴν κορυφή του, ἀλλὰ νὰ τὸν σκεφθοῦμε ὅπως ἦταν τότε, τότε ποὺ ἐσταυρώθηκε ὁ Κύριος: Κακοτράχαλος, ἄγριος καὶ ἀπαίσιος, μὲ ἀπότομα καὶ ἄγρια φαράγγια μέσα στὰ ὁποῖα ἐπετοῦσαν τὰ κουφάρια τῶν κρεμασμένων κακούργων καὶ ἐπάνω του νὰ γυρίζουν κοπάδια αἰμοβόρα καὶ ἀρπακτικὰ ὄρνια, μαθημένα νὰ συναγελάζωνται μὲ τὰ σκυλιὰ καὶ μὲ ἄλλα ἀγρίμια ζῶα, ποὺ ἔκαναν ὅλα μαζὶ τὴν ἴδια μακάβρια δουλειὰ στὰ πεταμένα πτώματα. Ἔτσι νὰ τὸν φαντασθοῦμε τὸν Γολγοθᾶ καὶ νὰ σταθοῦμε στὴν κορυφή του τὴν ὥρα ποὺ ἦταν κρεμασμένος ἐπάνω στὸ φοβερὸ ἐκεῖνο Σταυρό, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος. Καὶ ἂς στρέψουμε τῆς ψυχῆς μας τὰ μάτια σ' Αὐτὸν ποὺ εἶναι κρεμασκένος ἐκεῖ, ὄχι τόσο γιὰ νὰ ἀκούσουμε τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ φριχτοῦ μαρτυρίου Του, ὅσον γιὰ νὰ μάθουμε τὴν αἰτία καὶ τὸ σκοπὸ τῆς σταυρώσεώς Του. Μὰ εἶναι καὶ τὰ δύο γνωστά. Εἶναι γραμμένα μὲ τόση σαφήνεια καὶ καθαρότητα καὶ τὰ ἔχουμε ἀκούσει τόσες φορές.

Ὁ Κύριος ἐσταυρώθη «διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν». Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἀπάντησι, ποὺ μᾶς φανερώνει τὴν αἰτίαν τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου. Οἱ ἁμαρτίες μας λοιπόν, οἱ δικές μου καὶ οἱ δικές σας καὶ οἱ ἁμαρτίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνθρώπου ποὺ θὰ γεννηθῇ σ' αὐτὴ τὴ Γῆ. Αὐτὲς οἱ ἁμαρτίες μας κατεδίκασαν τὸν Κύριο, τὸν ὡδήγησαν στὸ Γολγοθᾶ καὶ τὸν ἐκάρφωσαν στὸ Σταυρὸ ὡς τὸν χειρότερο κακοῦργο. Ἑπομένως ὅταν βλέπουμε τὸ συμβολον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἢ ὅταν τὸ διαγράφουμε στὸ σῶμα μας σὰν σύμβολο τῆς πίστεώς μας, θὰ πρέπει νὰ μᾶς καταλαμβάνῃ ρῖγος καὶ συγκίνηση καὶ νὰ ξεσποῦμε σὲ δάκρυα μετανοίας, λιότι θὰ πρέπει νὰ μᾶς θυμίζῃ τὸ ἱερὸ αὐτὸ σύμβολο, τὶς ἁμαρτίες μας, τὶς πολ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΜΑΥΡΗ ΗΠΕΙΡΟΣ ΕΠΙΖΗΤΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΗ ΕΝΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ.— Τὰ Ἀφρικανικὰ κράτη διαρκῶς περισσότερον παίζουν ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν καὶ ἐπηρεάζουν ἀκόμη καὶ τοὺς Μεγάλους. Πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια, τὰ κράτη αὐτὰ δὲν ἦσαν ἀνεξάρτητα καὶ ἡ Ἀφρικὴ ἦτο μία ἤπειρος ποὺ ἐστέναζε κάτω ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀποικιοκρατικῶν Δυνάμεων. Σήμερον, ἡ λεγομένη Μαύρη ἤπειρος ἔχει ἐντελῶς ἀλλάξει. Ἕνας ἐθνικιστικὸς πυρετὸς τὴν κατέλαβε καὶ οἱ λέξεις ἀνεξαρτησία καὶ ἑνότης εἶναι στὴν ἡμερησία διάταξι.

Μία τάσις ἔχει ἐκδηλωθῆ τὰ τελευταῖα χρόνια: ἡ ἑνότης γιὰ τὴν πραγματοποίησι τοῦ Παναφρικανισμοῦ. Τί θὰ εἶναι αὐτὴ ἡ νέα ὄψις, ποὺ θὰ πάρῃ ἡ Ἀφρική; Ἡ Μαύρη ἤπειρος θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἑνότητά της καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμο πρὸς τὸν Σοσιαλισμό; Στὴ διάσκεψη, ποὺ ἐπραγματοποιήθη τὸν Μάϊο τοῦ 1963 μὲ συμμετοχὴ ἡγετῶν ἀπὸ 32 ἀνεξάρτητα κράτη, κατεδείχθη ἡ ἐπιθυμία γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς ἑνότητος, ἀλλὰ ἔγινε φανερόν, ὅτι προέκυψαν ἐπίσης διαφορές. Δὲν χωρεῖ, ὅμως, ἀμφιβολία, ὅτι σὲ πολὺ λίγα χρόνια ἡ Ἀφρικὴ θὰ μιλᾶ στὸν ὑπόλοιπο κόσμο σὰν ἕνας ἄνθρωπος.

Οἱ Ἀφρικανικοὶ λαοὶ ἀγωνίσθηκαν μὲ σταθερότητα καὶ συνέπεια γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ ὁ ἀγώνας αὐτὸς ἔφερε καρπούς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Νοτιοανατολικὴ Ἀφρική, τὶς πορτογαλικὲς ἀποικίες καὶ μερικὲς Ἱσπανικὲς κτήσεις, ὅλες οἱ ἄλλες χῶρες εἶναι ἐλεύθερες καὶ ἀνεξάρτητες. Δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησι, ὅτι θὰ ἀπελευθερωθοῦν πολὺ σύντομα, ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὴν σύστασι καὶ δραστηριοποίησι τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν παροχὴ βοηθείας πρὸς τὰ κινήματα ἀπελευθερώσεως.

Οἱ Ἀφρικανοὶ πρέπει νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐθνικιστικοῦ ρεύματος στὴν ἤπειρό τους καὶ ἀπὸ τὰ ἀποφασιστικὰ βήματα πρὸς τὴν ἑνότητα, ποὺ ἐπραγματοποιήθησαν ἕως τώρα. Ἀλλὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν εἶναι ὀξύτατα. Οἱ λαοὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι σχεδὸν γυμνοὶ ἀπὸ τεχνικὴς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως καὶ ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς βοηθείας τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

Τὸ πρόβλημα εἶναι ἰδιαίτερα σοβαρόν. Γιατί, ἂν δὲν ἡμπορέσῃ μία χώρα νὰ ὀρθοποδήσῃ, ἡ πλήρης οἰκονομικὴ ἐξάρτησίς της θ' ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Οἱ ἡγέται τῶν Ἀφρικανικῶν κρατῶν, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἀγωνίζονται τώρα διὰ νὰ ἀπολυτρώσουν τοὺς λαούς των ἀπὸ τὸ κατεστὼς τῆς ὑπαναπτύξεως, στὸ ὁποῖο βρίσκονται τώρα. Αὐτὸ ὅμως εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ, ἐφ' ὅσον συνεχίζεται ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις.

Οἱ Ἀφρικανοὶ ἐπιδιώκουν τώρα νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἑνότητά τους. Οἱ οἰκονομικὴ ἕνωσις θὰ ἰσχυροποιήσῃ τὴν θέσιν των εἰς τὸν κόσμον καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀντιμετωπίσουν πιὸ ἀποτελεσματικὰ τὰ ζητήματά τους. Δὲν ἀποκλείεται νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν δημιουργίαν Κοινῆς Ἀφρικανικῆς Ἀγορᾶς, ἡ ὁποία θὰ ἐξυπηρέτει τὰ συμφέροντα ὅλων. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ συσταθῇ μία Ἀφρικανικὴ Τράπεζα Ἀναπτύξεως. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ ἡγέται τῆς Ἀφρικῆς θέλουν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὰς ξένας Κυβερνήσεις καὶ μὲ τοὺς ξένους οἰκονομικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις.

Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς ἐξελίξεις εἶναι, ὅτι τὰ Ἀφρικανικὰ κράτη θὰ βαδίσουν πρὸς τὴν ἑνότητα τὼν καὶ πολὺ σύντομα θὰ ἀποτελέσουν ἕνα γίγαντα ἐπάνω εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν σκηνήν.

ΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΑΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ

ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ AMERICAN FIELD SERVICE

Τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα διὰ τὸν Στ. Γαλάτη. - Ἡ δρᾶσις τῆς AFS. - Σκοπὸς καὶ ἀνάπτυξις τοῦ προγράμματός της. - Ὁ ἑορτασμὸς τῆς 50ετηρίδος τῆς AFS. - Κάτι ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλους τοὺς Γυμνασιόπαιδας

Τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ συνεργάτου μας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΚΑΡΜΟΚΟΛΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης ἑτοιμαζόταν νὰ πάρῃ πανηγυρικὴ ὄψι πρὸ ἡμερῶν, ὁπότε ἡ American Field Service θὰ ἐώρταζε τὰ 50 της χρόνια. Δέκα χιλιάδες κόσμου εἶχαν φθάσει στὴν μεγάλη μητρόπολι γιὰ τὸ γεγονός, ὅταν, σὰν καταπέλτης, ἔφθασε ἡ τραγικὴ εἴδησι: Ὁ Στ. Γαλάτης πέθανε... Τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα ἔκοψε μονομιᾶς τὸν ἐνθουσιασμὸ ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐταξίδευαν χιλιάδες χιλιόμετρα, γιὰ νὰ βρεθοῦν στὴν μεγάλη συγκέντρωσι. Δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἕνας, ποὺ νὰ μὴν εἶχε γοητευθῆ ἀπὸ τὴν προσωπικότητα καὶ τὰ ψυχικά του χαρίσματα. Δὲν ὑπῆρξαν παρὰ πολὺ λίγοι, ποὺ σὲ μιὰ ὁλόκληρη ζωὴ ἔκαναν τόσα πολλά, δίχως καμμιὰ ὑλικὴ ἀνταπόδοσι. Γι' αὐτό, τὰ δάκρυα ποὺ χύθηκαν γι' αὐτόν, ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ ζήσῃ λίγες ἡμέρες ἀκόμη νὰ δῇ ζωντανὸ τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου του, ἦσαν πύρινα.

Τὰ εὐεργετικά του χέρια ἀγκάλιασαν, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ τὴν Πάτρα. Δεκάδες μαθητῶν της εἶχαν τὴν εὐκαιρία ἑνὸς ἔτους γυμνασιακῶν σπουδῶν στὴν Ἀμερική. Ἡ εὐκαιρία αὐτὴ θὰ εἶναι πάντα ἕτοιμη κάθε φθινόπωρο, γι' αὐτὸ θὰ ἄξιζε νὰ ἀνεφέρετο ἐν ὀλίγοις τὸ ἔργο τοῦ Στεφάνου Γαλάτη καὶ γενικώτερα τῆς AFS.

Ἡ δρᾶσις της ἄρχισε κατὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ὅταν 2.500 ἐθελοντῶν, ὑπὸ τὸν Πιὰτ Ἄντριου, προσεφέρθησαν νὰ βοηθήσουν τοὺς Γάλλους στρατιώτας, παρέχοντες πρῶτες βοήθειες. Μετὰ τὸν πόλεμο, οἱ πρῶτοι Ἀμερικανοὶ ὑπότροφοι ἐστάλησαν σὲ Γαλλικὰ Πανεπιστήμια, μὲ σκοπὸ νὰ γνωρίσουν ἐξ ἰδίων τὴν χώρα καὶ τὸν πολιτισμό της. Παράλληλα, Γάλλοι φοιτηταὶ ἦλθαν στὴν Ἀμερικὴ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό.

Τὸ 1935 ἀπέθανε ὁ Πιὰτ Ἄντριου καὶ τὸν διεδέχθη ὁ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς Στῆβεν Γκαλάτι, ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ ὁποίου ἡ Ὀργάνωσις ἐξειλίχθη καὶ ἀπέκτησε τὴν σημερινή της ὑπόληψι. Καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ἐθελονταὶ τῆς AFS ἐκτελοῦσαν χρέη τραυματιοφορέων σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ μέτωπα. Οἱ χρηματικοὶ της πόροι ἦσαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἰδιωτικὲς συνεισφορές.

Μετὰ τὸ εὐτυχὲς διὰ τοὺς Συμμάχους τέλος τοῦ πολέμου, ὁ Γαλάτης καὶ οἱ συνεργάτες του ἐσκέφθησαν νὰ ἐπαναρχίσουν τὸν θεσμὸ τῶν ὑποτροφιῶν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ μαθητῶν μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἔτσι, τὸ 1947, 52 μαθηταὶ 10 χωρῶν ἦλθαν στὴν Ἀμερικὴ γιὰ ἑνὸς χρόνου σπουδὲς σὲ Ἀμερικανικὰ γυμνάσια. Τὸ πείραμα εἶχε τόση ἐπιτυχία, ὥστε τὸ νέο πρόγραμμα ἀφωσιώθηκε ἀποκλειστικὰ στὸ γυμνασιακὸ ἐπίπεδο.

Σκοπὸς τοῦ προγράμματος καὶ ἐκλογὴ τῶν μαθητῶν

Καλυτέρα κατανόησις καὶ ἀλληλοεκτίμησις μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν καὶ πολιτισμῶν εἶναι ὁ ὕψιστος σκοπὸς τῆς AFS. Ἡ σημερινὴ κοινωνία οἱουδήποτε κράτους, λίγο ἢ πολύ, ὑποφέρει ἀπὸ συνειδητὴ ἢ ἀσυνείδητη προκατάληψι. Κοινωνικὲς ἢ θρησκευτικὲς συνήθειες ἄλλων κρατῶν ἔχουν τρομερὰ παρεξηγηθῆ. Ἡ παραμικρὴ πολιτικὴ κίνησις ἐκ μέρους τῶν μὲν ἀντιμετωπίζεται μὲ καχυποψία ἀπὸ τοὺς δέ, καὶ ἀντιστρόφως.

Τὴν τεταμένη αὐτὴ κατάστασι προσπαθεῖ νὰ καθησυχάσῃ ἡ AFS, χτυπώντας τὴν ἄγνοια καὶ προκατάληψι μὲ τὶς ἑνὸς ἔτους ὑποτροφίες της. Πέρισυ, 59 χῶρες ἔστειλαν 2.824 μαθητὲς στὴν Ἀμερικὴ διὰ τὸ ἔτος 1963—64 καὶ παράλληλα 1.119 Ἀμερικανοὶ ἐστάλησαν στὶς ἀντίστοιχες χῶρες γιὰ τὸ θερινὸ ἢ τὸ χειμερινὸ πρόγραμμα. Οἱ ξένοι μαθηταὶ ποὺ ἔρχονται στὶς Η. Π., πρέπει νὰ ἔναι 16—18 ἐτῶν, ὅταν δηλαδὴ παρακολουθοῦν μαθήματα τῶν δύο τελευταίων γυμνασιακῶν τάξεων, προκειμένου περὶ Ἑλλάδος. Ἐκλέγονται βάσει τῆς ἀκαδημαϊκῆς των ἐπιδόσεως, ἡ ὁποία